

for fradragsretten. Dommens resultat bevirker, at fradraget for bistandsudgifterne skal ske i forbindelse med opgørelsen af den *skattepligtige indkomst*.

Da regeringen lægger megen vægt på ikke at forringe den retstilstand, som der må antages at være tilvejebragt med Østre Landsrets dom, indgår det derfor som et væsentligt punkt i lovforslaget, at de fradragsberettigede udgifter fuldt ud fragår i forbindelse med opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Også med lovforslagets øvrige indhold tilstræbes det, at der ikke sker forringelser af den retstilstand, er tilvejebragt med Østre Landsrets dom.

2. De gældende regler

Efter de gældende regler kan udgifter til advokat- og revisorbistand fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med hjemmel i statskattelovens § 6 a. Fradraget for disse udgifter sker derfor med udgangspunkt i det almindelige driftsomkostningsbegreb, således som dette er afgrænset i lovgivningen og gennem praksis. I de årlige anvisninger for ligningen vedtaget af ligningsrådet, er de nærmere retningslinier for fradraget hidtil fastlagt.

I den seneste anvisning for 1981 fastslås det således, at udgifter til advokat- eller revisorbistand er fradragsberettigede såfremt bistanden vedrører almindeligt forekommende forhold under en virksomheds drift som f. eks. inkasso af forretningsdebitorer eller udgifter til revision af regnskabet eller opstilling af årsopgørelsen. Derimod anføres det udtrykkeligt, at udgifter til bistand ved udfyldelse af selvangivelsen samt udgifter til sager vedrørende skattetilsvaret ikke kan fratrækkes.

Fra skattemyndighedernes side er det – bl.a. på baggrund af 2 landsskatteretskendelser fra 1971, offentliggjort i Meddelelser fra landsskatteretten, 1971, II nr. 147 og 148 – hævdet, at den tidligere anerkendte generelle fradragsret for udgifter til advokat- og revisorbistand ved opgørelsen af skattetilsvaret m.v. bortfaldt samtidig med, at retten til at fradrage personlige skatter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst faldt bort ved lov nr. 452 af 8. december 1967 (med virkning fra og med skatteåret 1968–69).

Denne antagelse er gennem en årrække blevet udsat for kritik, se til eksempel ombudsmandens beretning for 1980, side 451 ff, hvor ombudsmanden blandt andet fandt, at en domstolsafgørelse af spørgsmålet var ønskelig, samt at en manglende generel adgang til at få fradragsret for udgifter til

advokat- og revisorbistand i skattesager indebar visse klare betænkeligheder ud fra retssikkerhedshensyn, idet den manglende fradragsret kan motivere en tilbageholdenhed med at rejse begrundede sager og kan medføre reelt tab ved at føre en sag, selv om den vindes.

Ved Østre Landsrets dom af 18. juni 1982 blev der som nævnt under punkt 1 givet en skatteyder bistand i, at hans udgifter til advokat- og revisorbistand i en skattesag var fradragsberettigede.

Da anken af denne dom hæves samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag, er den retstilstand, der er tilvejebragt med dommen derfor gældende ret.

3. Forslagets virkninger

Til belysning af forslaget virkninger kan det nævnes, at der for indkomståret 1980 blev indgivet knapt 3,9 mill. selvangivelser. Ved ligningen foretoges ansættelsesændringer for ca. 625.000 skattepligtige. Ændringerne fordelte sig på ca. 506.000 forhøjelser og ca. 119.000 nedsættelser. Omkring 84.000 skattepligtige indgav ikke selvangivelser, hvorfor ligningskommissionerne ansatte indkomsterne og formuerne skønsmæssigt i disse tilfælde.

Det skønnes, at omkring 30.000 skattepligtige klagede over ansættelsen til ligningskommissionen. Halvdelen af de klagede fik helt eller delvis medhold.

Omkring 12.000 skattepligtige har i 1981 påklaget ligningskommissionernes ansættelse til skatterådene. Det antages, at knap halvdelen får helt eller delvis medhold ved klagebehandlingen i skatterådene.

Der indgives ca. 4.500 klager årligt til landsskatteretten. Ca. 1/3 af klagerne får her helt eller delvis medhold.

Endelig kan det oplyses, at der for tiden er ca. 400 løbende retssager og at den årlige tilgang udgør ca. 250 nye sager.

Såfremt der indføres fradragsret for bistandsudgifter kan der – isoleret set – tænkes en mindre stigning i antallet af klagesager. Omvendt må det på den anden side formodes, at advokat- eller revisorbistand fra begyndelsen af en klagesag vil medføre, at en række sager kan afsluttes hurtigere og på et administrativt lavere niveau.

Ud fra en samlet bedømmelse formodes det derfor, at lovforslaget ikke umiddelbart vil medføre en stigning i antallet af klagesager over skatteansættelser m.v.

På baggrund af de ovennævnte oplysninger om antallet af klagesager må det antages, at der inden